

kunde ikke klare sig uden dem. Hvis de liberale eller konservative Regeringer, der stod for Styret Verden over, havde haft andet at gribe til, er der ingen Tvivl om, at saa havde de gjort det. Den højtærede Landbrugsminister er en udpræget Tilhænger af Frikonkurrence-Systemet, han tror paa det som paa et Evangelium. Han er som alle troende fanatisk, han anerkender ikke, at der er noget andet end det, han har annammet, der har Saligheden til Følge, og i sin blinde Tro og Tillid til sin egen Dømmekraft overser han den uhyre Forandring, Samfundene er undergaaet under Krigen, den enorme Forskel, der er paa nu og da, og jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister om, at det ikke er os, der befinder os i nogen Vildfarelse, det er den højtærede Landbrugsminister. Det System, han er en Tilhænger af, og som han krampagtig holder sig fast ved, er dødsdømt, fordi det er skrigende uretfærdigt, fordi det har bragt os Konsekvenser, der er af den frygteligste Art for Menneskeheden. En Fortsættelse af det System, som den højtærede Landbrugsminister krampagtigt klynger sig til, vil uundgaelig bevirke en Gentagelse af Begivenhederne i 1914—18. Det er det Verdensbillede, der vil oprulles for den nu lidende Menneskehed, hvis man blindt kaster sig i Armene paa Mænd som den højtærede Landbrugsminister. Men saaledes vil det ikke gaa. Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at med Krigen 1914—18 sattes der Punktum for en Verdensperiode, og den nye Verdensperiode vil komme til at staa i Socialismens Tegn, den kommer ikke til at staa i Frikonkurrencens Tegn, den vil ikke blive kendetegnet ved, at den enkelte, den private, skal have Lov til at gøre, hvad han vil, uden Hensyn til, om det gaar ud over de mange Tusinder, og uden Hensyn til, om Samfundets Interesser paa denne Maade varetages. Vore Ideer skal nok sejre til sidst, fordi de er i Overensstemmelse med Ret og Retfærdighed, men det System, som den højtærede Landbrugsminister er den ivrige Forsvarer af, har for os aabenbaret de største Uretfærdigheder, de største Ulykker baade for den enkelte, for Familier og for Nationer. Vi behøver ikke at se ind i Fremtiden med bange Anelser, vort Haab vil før eller senere gaa i Opfyldelse, og den højtærede Landbrugsministers System vil synke i Graven. Og det fortjener heller ikke bedre.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg ønsker at gøre et Par korte Be-

mærkninger til det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelser vedrørende Kornloven.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at jeg ikke vilde tage Ansvar for Beregningerne, men deri tager det ærede Medlem ganske fejl. Allerede ved Forelæggelsen af Kornloven udtalte jeg — jeg tror, det var paa et direkte Spørgsmaal af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen —: Hvad Beregningerne angaar, paatager jeg mig det fulde Ansvar, men for Forudsætningerne, hvorpaa disse Beregninger er byggede, maa Rigsdagen ikke forlange, at jeg eller nogen anden kan paatage sig Ansvar. Det ærede Medlem har jo udarbejdet en Sukkerordning, som gælder endnu. Ogsaa der var der foretaget Beregninger paa Grundlag af visse Forudsætninger, og meget fornuftige Forudsætninger, men der var den Fejl, at det ærede Medlem her i Tinget sagde: Efter alt, hvad der foreligger, vil denne Sukkerordning kunne bære sig selv. Jeg sagde nu ikke, at Kornordningen vilde bære sig selv, men det er gaaet med Sukkerordningen som med Kornordningen, og af ganske samme Grunde. Vi har haft et Prisfald i dette Aar, og Høsten har ikke, heller ikke for Sukkerets Vedkommende, givet det, man forventede. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem skulde være lidt mere forsigtig med at køre frem med denne Tale om Beregningerne. Jeg maa i det hele taget sige, at jeg beklager Oppositionen, at den ikke har andet at komme med. Det er sørgeligt, at vi ikke har anden Opposition, og jeg beklager for saa vidt ogsaa dansk Politik, at den skal nu for tredje, fjerde eller femte Gang ved en Debat her i Folketinget have disse Beregninger kørt frem, skønt Forholdet jo ligger klart og tydeligt. Det, jeg sagde den Gang, staar jeg fuldt ud ved, og det ærede Medlem skulde hellere anvende de Betragtninger, han her har givet Udtryk, paa sin egen Sukkerordning, som nu staar med et Underskud, til Trods for at han erklærede, at den kunde bære sig selv paa Grundlag af de af ham opstillede Beregninger.

Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have krævet, at Oppositionen skaffede Balance. Nej, det sagde jeg ikke et Ord om, et saadant Krav stiller jeg ikke til Oppositionen, jeg har kun peget paa det mærkelige Forhold, at til Trods for at Oppositionen nu paastaar, at den var fuldkommen klar over, at Ordningen ikke kunde holde — det var blot kedeligt, at den ikke sagde, hvor stort Prisfaldet vilde blive, og hvor meget mindre Høsten vilde blive —,